

ЛИТЕРАТУРЕН
ИНСТИТУТ
Ф. №
ИНВ. № 5819

ЛИТЕРАТУРЕН
ИНСТИТУТ
Ф. № 82
ИНВ. № 83

ГЕОРГИ КУРШУМДИКОВ

Съученик на Н. Вапцаров в Малинното училище.

През първите три години на теоретичния курс Вапцаров и аз бяхме в различни класове. Запознахме се още при постъпването ни в училището през 1926 год. и поддържахме връзки в междучасията, общите строеви упражнения изобщо, вън от учебните занятия. Много повече се сближихме по-късно - през време на практиката, до пълното завършване на учението ни във Варненското малинно училище.

На строевите упражнения Вапцаров ни правеше впечатление със своя малък телесен недостатък: той преметаше левия си крак на страни, беше непохватен в маршировката и при поздрав, затуй биваше отделян на страни, за да марширува сам. Това ни даваше повод да се шегуваме с него. Обаче с други качества на характера си той ни привличаше и така постепенно се сближих с него. Той нямаше особено влечение към техниката, но у него имаше желание да ни настигне и така успяваше.

Много силно мразеше ония, които се подмазват пред началниците, доносничат, или са подлещи. Възмущаваше се от несолидарността и недругарските отношения у някои другари и реагираше на подлостта им. Не беше особено привързан към реда, но изпълняваше онова, което му се налага, за да не си създава неприятности. Когато трябваше да изпълнява нещо неприятно, или да учи необичаен предмет, изпадаше в апатия, но се стараше да не остава назад. Когато видеше, че е изостанал в учението по някой предмет, залавяше се на по-усилен труд и успяваше да ни настигне.

Интересувахме го поезията. Писаше стихове по тетрадките си, напр. виждал съм стихове в тетрадката му по парни машини. Беше прекалено скромен, свит, замълчан, затова не изявяваше поетическите си наклонности и дарби. Имаше декламаторски дар. При тържествени случаи - напр. раздаване на награди - той декламираше. Декламираше и свои стихотворения, за които казваше, че са от друг автор, напр. Бородин. Това правеше от голяма скромност.

Познавахме добре поезията на Лъвова и влизаше често в спорове с учителя по български език г. Георги Георгиев, който пък обожаваше Вазова.

Самият г. Георгиев е разправял в нашия клас за спора си в другия клас, или пък ние сме ги виждали да спорят в коридора. Вапцаров много четеше.

Чели сме и нелегалния македонски вестник "Свобода или смърт", но тогава той не вземаше активно участие в македонските работи, докато в същото време други наши познати връстници-македонци страстно се намисаха в споровете и разправията на македонците.

Разделих се с Вапцарова, когато завършихме теорията - първите три